

Entrevista a Sau

Aquest mes, tornem a ser aquí per parlar de música, que és la nostra afició més gran (entre altres coses és clar), però la música ens omple un lloc molt important.

Sau, Carles Sabater i Pep Sala, formen aquest grup des de fa ja més d'una dècada. Durant tot l'estiu i part de la tardor estan de gira promocionant el seu darrer disc.

El passat dissabte 17 d'octubre vam poder parlar amb *Sau*, en el seu concert que van fer al Pavelló Nou Congost, a Manresa. Tot i que van molt atavalats en aquesta gira de presentació de "Amb la lluna a l'esquena" van poder parlar amb nosaltres. El resultat és aquesta entrevista:

Sau va aparèixer en un moment oportú?

Dos anys abans hi havia grups com *N'Gai* o *Double Double*, que funcionaven, però mai amb la força i dimensió que vam tenir nosaltres. Crec que sí, perquè va coincidir que hi havia com una necessitat, teníem el suport dels mitjans de comunicació i va ser un boom.

Quan al 1996 va fer a Barcelona "L'últim concert", la gent va dir que era una separació definitiva.

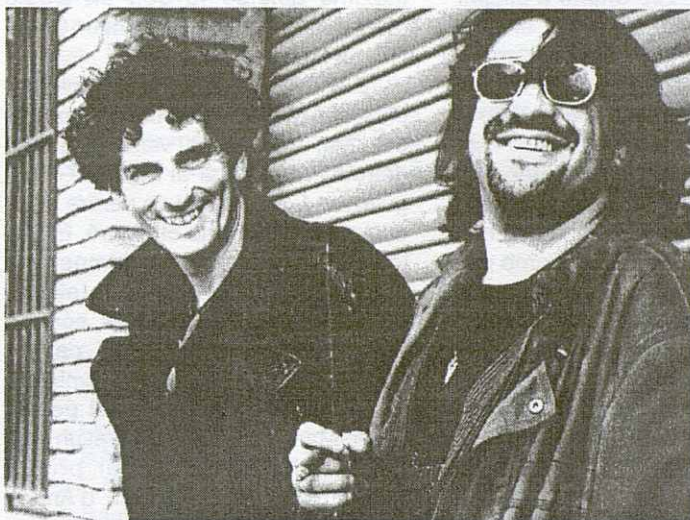
Ja vàrem avisar que era un parèntesi, un descans. Tant en Carles com jo volíem i necessitàvem fer coses per separat. Jo vaig treure un disc amb *La Banda del Bar* i ell va fer TV i teatre. Vam posar l'últim concert, perquè volíem dir que era l'últim de presentació del disc SET. A l'any 92, ja ens va passar igual amb el concert a la Monumental.

Feu cançons pensades en un públic determinat o en tothom?

Fem música per a tothom que la vulgui escoltar. Tant si ets un grup de 20 anys com de 40, fas la teva música.

Parlem del nou disc. Perquè "Amb la lluna a l'esquena", i no "Amb el sol a la panxa"?

La lluna és un símbol per l'amor, (passejar a la llum de la lluna), però

en realitat va ser un nom que va sorgir, sense pensar gaire.

Aquest és el desè disc, hi haurà l'onzè?

És clar que sí, però tot just estem en la gira del nou disc, que durarà fins al desembre.

Parlant amb els vostres seguidors, m'han comentat que les cançons semblen poesies, i que seguïu igual de romàntics i comunicatius.

En aquest disc hem volgut fer-ho així, tipus poesia, i fer un disc igual però diferent. Com sempre hem fet

temes d'amor, d'actualitat, històries inventades...

Als *Pets* la cançó que els identifica és el "Bon dia", i a vosaltres?

La del "Boig per tu", perquè és una declaració d'amor i que, no ho sé, però em té el cor robat. O la de "L'11 de setembre", perquè és part dels catalans i una història d'aquí.

Bé, moltes gràcies per respondre les preguntes i...seguiu així!

Quel Carné

Nous discos

AZUCARILLO KINGS

"Azucarrillo Kings" (*Satélite K*)
Rumba-Rock

Una banda que no té cap vergonya, ni res que se li assembli en passar de l'estil Rumba a estils tan definits com els dels grups; *REM*, *Blur*, *Bee Gees*, *David Bowie*, *Deep Purple*. Amb gran sentit de l'humor (cosa que van demostrar en la seva aparició a *Les 1000 i una* i a tots el concerts que fan, últimament en fan un cada dia, i sense problemes de consciència demostren que no hi ha límits ni fronteres quan hi ha ganes de passar-s'ho bé i de muntar la festa on sigui.

BIG MAMA ELÈCTRIC BAND

"Ser o no ser" (*DiscMedi*)
Blues&Rock

Catalunya, tot i que no ho sembli, sempre ha tingut una bona escena de blues, no en quantitat sinó en qualitat, perquè és un estil minoritari. La *Big Mama* és una veritable creient de la religió del blues. La veu més negra del blues català: dotze composicions deu de les quals són cantades en català, una en anglès i l'altra en castellà.

LÍDIA PUJOL I SÍLVIA

COMES

"Lidia Pujol i Sílvia Comes"
(*Picap*) Cançó

És un disc magnífic, un disc que et reconcilia amb els duos (que de vegades costen d'assumir, després de la separació del *Dúo dinámico*...). El tractament de cada una de les cançons és diferent en cada cas. És un disc d'aquells en què es descobreixen nous talents.

Pere Balada
Albert Carrillo